

Empatie, odvaha a poslání: Příběh vrchní sestry Libuše Tomáškové Genzerové z novojičínské onkologie

7.3.2025 - | AGEL

Libuše Tomášková Genzerová je neodmyslitelnou součástí novojičínské nemocnice od roku 2008.

Do týmu se přidala poté, co reagovala na inzerát na pozici všeobecné sestry na oddělení radioterapie a onkologie. „Nejvíce mi vyhovovalo, že práce byla zaměřena na ranní provoz, ale také mě oslovil samotný obor, což bylo dáno i mými předchozími zkušenostmi s onkologickými pacienty,“ říká.

Její kariérní dráha však začala jinde. Před příchodem do novojičínské nemocnice pracovala na traumatologické jednotce intenzivní péče ve Fakultní nemocnici Ostrava a v agentuře domácí péče, kde se často setkávala s onkologickými pacienty. Přesto, že její první vzdělání bylo ekonomické, zdravotnictví bylo jejím snem od dětství. „Během mateřské dovolené jsem si ho splnila a vystudovala obor všeobecná sestra. V ekonomickém sektoru jsem pracovala tři roky, ale nedokázala jsem si představit, že bych se této oblasti věnovala po celý život,“ přiznává.

Pracovní náplň a výzvy

Dnes má jako vrchní sestra na starost hladký chod všech onkologických pracovišť v rámci Komplexního onkologického centra v Nemocnici AGEL Nový Jičín. Má na starosti také rozvoj regionálních pracovišť, paliativní péče a ambulance preventivní onkologie.

„Nejvíce mě naplňuje práce s lidmi – ať už jde o pacienty, kterým se snažím být oporou a poskytnout jim tu nejlepší možnou péči, nebo o kolegy, kterým chci být spolehlivým parťákem v každé situaci. Největší výzvou je zajistit, aby naše práce měla smysl nejen pro pacienty, ale také pro jejich rodiny. Chci, aby se u nás cítili bezpečně a byli spokojeni,“ říká. Každý pacient, který projde onkologickou léčbou, podle ní zanechá svou stopu. „Je radostné vidět pacienty, kteří se po letech vrátí zdraví a šťastní. Na druhé straně jsou i případy, kdy víme, že nemoc nebude mít dobrý konec, ale snažíme se pacientům ulehčit jejich cestu,“ dodává s pokorou.

Pohled na práci v onkologii

Práce v onkologii je podle ní často nesprávně spojována pouze s nevléčitelnými diagnózami. „Tento obor mě naučil zaměřit se na to, co je v životě skutečně důležité, a vážit si každého dne,“ říká. Do budoucna plánuje přispět k dalšímu rozvoji onkologického centra, paliativní péče i regionálních pracovišť. „Chci, aby pacienti měli přístup k léčbě co nejbližší svému domovu,“ dodává.

Volný čas a soukromý život

Ve volném čase se věnuje především své rodině a třem dětem. „Rádi spolu chodíme do přírody. Také mám ráda knihy, dobré filmy, divadlo a koncerty. Z hudby snesu vše kromě country,“ prozrazuje s úsměvem. I když pracuje na stejném pracovišti jako její manžel, pracovní shon jim neumožňuje se příliš potkávat. „V pracovním frmolu se vlastně skoro nepotkáme, a když doma někdy svedeme řeč na práci, tak je to pro nás sdílené téma,“ podotýká.

Mezinárodní den žen a jeho význam

Mezinárodní den žen vnímá Libuše Tomášková Genzerová jako příležitost zamyslet se nad významem žen v různých oblastech života. *„Jsem pyšná na své kolegyně, které každý den odvádějí úžasnou práci, do které dávají často kus sebe samé. Tento den je příležitostí ocenit jejich nasazení, odhodlání a empatii. Ženy zvládají neuvěřitelně moc věcí – jsou partnerkami, matkami, profesionálkami, přítelkyněmi a oporami svým blízkým – a za to jim náleží oslava tohoto krásného dne,“* uzavírá.

<https://nemocnicenovyjicin.agel.cz/o-nemocnici/novinky/250307-mdz.html>